

ning, at det skal være en Statshavn, vil nægte Pengene til dets Fortsættelse. Og jeg gad ogsaa nok se den Rigsdag, som, naar det efter Anlægets Fuldførelse viser sig, at Vedligeholdelsen bliver dyrere, end det i Øjeblikket kan overses, vil nægte Pengene dertil. Det, der er sket i Landstinget, er i Virkeligheden det, at Forholdet er blevet kalfatret om. Nu er Thorshavns Havn det eneste sikre, den har Ministeren taget i sin Haand. De andre Anlæg vil derimod først komme efterhaanden og ifald de lokale Autoriteter indstiller det til Ministeren.

Jeg maa have Lov til at lette mit Hjerte for en Oplysning, som jeg har faaet efter tredje Behandling her. Jeg har ikke kunnet undersøge den i alle Enkeltheder og kan derfor ikke garantere helt for den, men i Hovedsagen er den sikkert rigtig. I Efteraaret har Thorshavns Bystyre skiftet Karakter efter en Valgkamp, hvor Havneanlægget var et af de væsentligste Punkter, og det i den Grad, at den nuværende Byraadsformand, den samme, som Udvalget har haft den Ære at se i Deputation fra Byraadet for at faa Lejlighed til at udtale sin Skepsis med Hensyn til de her projekterede Anlæg, tidligere ikke var Medlem af Byraadet; han er blevet sat ind efter denne Valgkamp, der væsentlig angik Havneanlægget. Med andre Ord, ved denne Valgkamp har Fiskerihavnen sejret over Trafikhavnen ved Thorshavn. Det var i Virkeligheden det, som Byraadsformanden meddelte os i Udvalget, uden at vi vidste det. Jeg beklager meget, at den Oplysning først er kommet mig i Hænde efter tredje Behandling her, thi jeg tror i Virkeligheden, at hvis vi havde vidst det under Behandlingen, hvor ingen vil nægte, at der var megen Hældning henimod det ærede Medlem fra Storehedinges og mit Standpunkt, vilde det yderligere have forøget den Betænkelighed hos Udvalget overfor de samlede Havneanlæg, som Byraadsformandens Udtalelser i øvrigt havde vakt. Som Forholdene nu foreligger, er det ikke muligt for det ærede Medlem fra Storehedinge og mig at tilraade vore Meningsfæller at stemme for Lovforslaget. Vi haaber ikke, at vore Betænkeligheder skal blive til Virkelighed, vi haaber, at Loven, som vi ikke foreslaar at modsætte sig og heller ikke tør foreslaa at stemme for, vil blive til Fremme for Færøernes økonomiske Trivsel. Det er vort Ønske, som det er alle Rigsdagens øvrige Partiers. Men vi har ikke med de Erfaringer, som tidligere, lignende mindre vel overvejede

Vedtagelser i Rigsdagen har givet os, kunnet overvinde vore Betænkeligheder, saa vi kan anbefale at stemme for Loven.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg skal ikke komme ind paa en udførlig Omtale af det foreliggende Lovforslag; det har jo været udførligt drøftet tidligere, og den ærede Ordfører har gjort Rede for det Ændringsforslag, der er blevet gennemført oppe i Landstinget, og som ændrer Lovforslaget paa et enkelt Punkt, nemlig for Privathavnens Vedkommende. Som nævnt, gaar denne Ændring ud paa at fiksere det Beløb, som Statskassen skal udrede til de kommunale Havne. Den ærede Ordfører udtalte Haabet om, at denne Fiksering ikke maatte faa den Betydning, at et eller flere af de foreslaaede kommunale Havneanlæg ikke blev udført. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører behøver at nære nogen Frygt i saa Henseende. Man er, som det allerede er omtalt ved Sagens tidligere Behandling, gaaet meget forsigtigt frem i de Beregninger, der er foretagne, og som den ærede Ordfører ogsaa ved, er der beregnet et betydeligt Beløb til Administrationsudgifter, hvoraf der sikkert kan spares en Del, der kan komme Anlægene til gode. Hvis man, som jeg ogsaa tidligere har antydnet, ordner sig paa den Maade, at den Ingeniør, der skal forestaa Anlægget af Statshavnen ved Thorshavn, ogsaa fører Tilsyn med de andre Anlæg, kan der ved spares betydeligt i Administration. Jeg nærer da det Haab, at Landstingets Fiksering af Statens Udgifter til de kommunale Havne ikke vil faa den Virkning, at noget af disse Forslag ikke kan gennemføres.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) anførte, at jeg havde sagt, at hvis Pengene ikke var tilstrækkelige til Statshavnen, var der ikke andet for Ministeren at gøre end at spørge Rigsdagen, om den vilde ofre mere, og det var han bange for. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis vi fulgte hans Forslag og anvendte $\frac{1}{4}$ Million af Statens Midler, overlod Anlægget til Thorshavn og Thorshavns Kommune saa stillede Krav til yderligere Foranstaltninger, gad jeg se den Rigsdag, som vilde nægte dette. Jeg beklager, at det ærede Medlem og hans Parti ikke kan stemme for Lovforslaget, og jeg synes, at det ærede Medlems gode Ønsker for dets Gennemførelse i Virkeligheden ikke betyder ret meget, naar han ikke kan stemme for det. Jeg nærer